

PODATKI

FIRMA

KADRY I UBEZPIECZENIA

SERWIS DOMOWY

Słowo od doradcy

Drogi Kliencie,

Przed nami długi weekend. Choć dla przedsiębiorców wakacje to często luksus, to przynajmniej te 3 wolne dni można maksymalnie wykorzystać dla zregenerowania sił witalnych.

Jeśli mamy trochę luzu w firmie, to może warto pomyśleć o połączeniu przyjemnego z pożytecznym i... zabrać pracowników na wycieczkę integracyjną. W późniejszym czasie taka impreza może się zwrócić z nawiązką, dzięki zawiązanym niciom wzajemnego zaufania.

Niektórych jednak piękna pogoda za oknem przygnębia, a uśmiechnięte miny ludzi jeszcze dobijają. Na te piękne, przepiękne, dobre pogody dni świat nie zatrzymuje się w miejscu. Wielu musi zacisnąć zęby i iść do pracy. Jedni bowiem muszą pracować, żeby drudzy mogli odpocząć... Dla wielu przedsiębiorców sezon letni jest najbardziej pracowitym okresem w roku.

Ci, którzy mogą sobie pozwolić na odpoczynek, powinni zatem docenić swój komfort.

Twój Doradca Podatkowy
Przemysław Rosicki

5 Rozliczenie składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne – jednostki budżetowe i samorządowe zakłady budżetowe.

7 Wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w lipcu od należności wypłaconych zagranicznej osobie prawnej z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy o p.d.o.p.

7 Wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w lipcu od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych i przekazanie podatnikowi informacji CIT-7.

7 Zapłata podatku w formie karty podatkowej za lipiec.

11 Wpłata składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i FP za lipiec – osoby fizyczne opłacające składki wyłącznie za siebie.

11 Złożenie zgłoszenia INTRASTAT za lipiec.

18 Wpłata podatku od nieruchomości i podatku leśnego za sierpień – osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki nieposiadające osobowości prawnej.

18 Złożenie informacji podsumowującej (w wersji drukowanej) za lipiec.

20 Wpłata zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych i od podatkowej grupy kapitałowej.

20 Wpłata zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej (w tym liniowego) oraz z umów najmu i dzierżawy.

20 Wpłata kwot pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od pracowników zatrudnionych na umowę o pracę oraz z tytułu umów zlecenia i o dzieło wypłaconych w poprzednim miesiącu.

20 Wpłata przez płatników, o których mowa w art. 41 ustawy o p.d.o.f., pobranych zaliczek na podatek dochodowy lub zryczałtowanego podatku dochodowego za lipiec.

20 Wpłata ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za lipiec.

20 Wpłata na PFRON za lipiec.

25 Deklaracja i rozliczenie VAT oraz akcyzy.

25 Złożenie informacji podsumowującej (składanej elektronicznie).

Nieświadomi oszustwa mogą odliczać VAT

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (ETS) nadal broni w swych orzeczeniach prawa podatnika do odliczenia podatku naliczonego w sytuacji, gdy nie wie on, że jego kontrahenci chcą oszukać fiskusa. Wskazał niedawno, że to na organach podatkowych ciąży wykazanie, że podatnik nie zachował należytej staranności kupieckiej wymaganej w obrocie gospodarczym.

W dniu 6 lutego 2014 r. w sprawie C-33/13 – *Marcin Jagiełło przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi* ETS wydał [postanowienie](#)¹, w którym orzekł, że Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że **sprzeciwia się ona temu, aby podatnikowi odmówiono prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu towarów otrzymanych przez niego, na tej podstawie, iż biorąc pod uwagę przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury dotyczącej tej dostawy, uznaje się, że nie została ona rzeczywiście dokonana przez rzeczono wystawcę**, chyba że zostanie wykazane na podstawie obiektywnych przesłanek – bez wymagania od podatnika podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem – iż podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, że wskazana dostawa wiąże się z przestępstwem w dziedzinie podatku od wartości dodanej.

Trybunał wyjaśnił, że **organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, by podatnik zamierzający skorzystać z prawa do odliczenia VAT badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, dysponuje towarami będącymi przedmiotem transakcji i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty VAT, w celu upewnienia się,**

”

Odmowa prawa do odliczenia stanowi wyjątek od zasady podstawowej, jaką jest istnienie takiego prawa.

że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty.

Z orzeczenia tego wynika więc, że wobec tego, że **odmowa prawa do odliczenia stanowi wyjątek od zasady podstawowej**, jaką jest istnienie takiego prawa, **organ podatkowy zobowiązany jest wykazać w sposób prawnie wymagany istnienie obiektywnych przesłanek prowadzących do wniosku, że podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja, mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia, wiązała się z przestępstwem popełnionym przez dostawcę lub inny podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu.** Tak samo należy interpretować podobne postanowienia nowej Dyrektywy 112 dotyczącej VAT.

VAT jest podatkiem zharmonizowanym, a więc szczególnie na jego gruncie wykładnia polskich przepisów ustawy o podatku od towarów i usług powinna być dokonywana z uwzględnieniem przepisów prawa unijnego, regulujących zasady opodatkowania tym podatkiem, także z uwzględnieniem wykładni tych przepisów prawa unijnego dokonywanych przez ETS. Zatem sądy i organy państw członkowskich nie powinny przyjmować innej interpretacji prawa unijnego niż wskazana w orzeczeniu ETS, zawierającym wykładnię stosownych przepisów tego prawa, gdyż celem orzeczenia ETS jest zapewnienie jednolitego stosowania prawa unijnego we wszystkich państwach członkowskich. A zatem, przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w kontekście pozbawienia podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego np. z faktur firmowanych przez inny podmiot, organy podatkowe winny uwzględnić orzecznictwo ETS, w tym m.in. ww. postanowienie. ■

¹ Publikacja w Dzienniku Urzędowym UE: Dz.U. C 175 od 10.06.2014 r., str. 16.

PIT od świadczeń nieodpłatnych od pracodawcy

Art. 12 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 3 w związku z art. 11 ust. 2-2b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT) powinny być rozumiane w ten sposób, że „inne nieodpłatne świadczenie” oznacza wyłącznie przysporzenie majątkowe o indywidualnie określonej wartości, otrzymane przez pracownika.

Tylko takie **darmowe świadczenia, które mogą być nawet potencjalnie otrzymane przez pracownika w związku z pozostawaniem przez niego w stosunku pracy, a które są dodatkowo ściśle związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez pracodawcę, mogą zatem stanowić przychód pracownika podlegający opodatkowaniu PIT.**

– Tak **wynika z wyroku** Trybunału Konstytucyjnego z 8 lipca 2014 r. (sygn. akt K 7/13).

Trybunał wskazał 3 **cechy istotne kategorii „innych nieodpłatnych świadczeń” jako przychodu** w rozumieniu art. 12 ust. 1 i art. 11 ust. 1 ustawy o PIT. Za przychód pracownika mogą być mianowicie uznane takie świadczenia, które:

1. zostały spełnione w jego interesie (a nie w interesie pracodawcy) i przyniosły mu korzyść w postaci powiększenia aktywów lub uniknięcia wydatku, który musiałby ponieść;

Kryterium podziału musi więc być **obiektywna ocena, czy świadczenie leżało w interesie pracownika, a jest tak wtedy, gdy stanowi ono realne przysporzenie majątkowe (korzyść), którego efekt jest uchwytany w jego majątku. Świadczenia**

uzyskiwane od pracodawcy, aby podległy opodatkowaniu, muszą zatem prowadzić do pojawienia się po stronie pracownika dochodu, czyli korzyści majątkowej, która może wystąpić w dwóch postaciach: prowadzi do powiększenia aktywów, co jest zwykłym skutkiem wypłaty pieniędzy, albo do zaoszczędzenia wydatków, co może być następstwem świadczenia rzeczowego lub w formie usługi. W wyniku takiego świadczenia w majątku pracownika nie pojawia się wprawdzie realny dochód (w znaczeniu ekonomicznym), ale ponieważ znaczenie dochodu na gruncie ustawy o PIT jest szersze, zaoszczędzenie wydatków musi być traktowane na równi z przyrostem majątku. Oznacza to, że **w przypadku braku świadczenia ze strony pracodawcy pracownik musiałby ponieść wydatek.**

2. korzyść ta jest wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi (nie jest dostępna w sposób ogólny dla wszystkich podmiotów);

Świadczenia w naturze i inne nieodpłatne świadczenia – w przeciwieństwie do pieniędzy i wartości pieniężnych – są traktowane jako przychód wyłącznie pod warunkiem, że są „otrzymane”, co ma wskazywać na bezwzględnie – w odniesieniu do tego przychodu – wymagany realny charakter świadczenia. **W odniesieniu do pieniędzy (wartości pieniężnych) owo skonkretyzowanie i przypisanie ich jako przychodu będącego podstawą opodatkowania jest możliwe bez elementu realnego,** tzn. wydania pewnej sumy podatnikowi: wystarczy, że określona kwota pojawi się na liście płac i będzie do dyspozycji pracownika. Jest oczywiste, że kwota ta stanowi korzyść pracownika. **Natomiast – w odniesieniu do innych nieodpłatnych świadczeń – bez elementu realnego w postaci otrzymania korzyści przez pracownika, nie uzyskuje on przychodu.** Tym bardziej, bez skonkretyzowanego i indywidualnie przypisanego świadczenia, brak podstaw do określenia jego wysokości.

Trybunał Konstytucyjny podzielił też pogląd wyrażony w **uchwale** pełnego składu NSA (sygn. akt II FPS 7/10), że wartości nieodpłatnych świadczeń nie stanowi cena zakupu, ale ustala się ją dopiero według cen zakupu, to jest: odpowiednio, stosownie do cen zakupu, zależnie od cen zakupu, kierując się cenami zakupu.

3. zostały spełnione za zgodą pracownika (skorzystał z nich w pełni dobrowolnie).

„Inne nieodpłatne świadczenia” na rzecz pracownika mogą być uznane za jego dochód w rozumieniu ustawy o PIT tylko pod warunkiem, że rzeczywiście spowodowały zaoszczędzenie przez niego wydatków. Ustalenie tej okoliczności zależy od tego, czy pracownik skorzystał ze świadczenia oferowanego przez pracodawcę w pełni dobrowolnie. Zgoda na skorzystanie ze świadczenia wyraża bowiem ocenę pracownika, że świadczenie – z punktu widzenia jego sytuacji zawodowej, życiowej, rodzinnej – jest celowe i przydatne, leży w jego interesie. Stąd gdy nieodpłatne świadczenie zostało przyjęte jako warunek niezbędny do zgodnego z prawem wykonania pracy – po stronie pracownika nie pojawia się korzyść, która mogłaby być objęta podatkiem dochodowym.

Nadchodzą zmiany w ustawach o podatkach dochodowych

Parlament kończy prace nad [ustawą](#) o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Jednym z najistotniejszych celów ustawy jest zwalczanie szkodliwej konkurencji ze strony części państw, przede wszystkim tzw. rajów podatkowych oraz przeciwdziałanie praktykom odraczania lub unikania opodatkowania przy wykorzystaniu mechanizmu przesuwania dochodów do spółek zależnych, zlokalizowanych w krajach o preferencyjnych systemach podatkowych.

”

Projekt zawiera przepisy określające sposób ustalania wartości przychodów i kosztów świadczeń w naturze.

Do projektu wprowadzono również [przepisy](#) doprecyzowujące już istniejące regulacje oraz eliminujące istniejące lub potencjalne wątpliwości związane z aktualnym brzmieniem oraz zakresem ich stosowania. Proponowane zmiany mają przyczynić się do zwiększenia pewności prawa. W tej grupie zmian znajdują się propozycje, których celem jest zapewnienie spójności pomiędzy obiema ustawami o podatku dochodowym, szczególnie tam, gdzie takie zróżnicowanie nie ma uzasadnienia merytorycznego. Nowe przepisy uwzględniają także bieżące orzecznictwo sądów administracyjnych.

Najważniejsze [rozwiązania](#) to:

- wprowadzenie przepisów przewidujących opodatkowanie dochodów z zagranicznych spółek kontrolowanych,
- wprowadzenie przepisów określających sposób ustalania wartości przychodów i kosztów świadczeń w naturze,
- wyłączenie z możliwości skorzystania ze zwolnienia od podatku wypłat dywidend i innych dochodów (przychodów) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych podlegających odliczeniu w spółce wypłacającej – tzw. pożyczka partycypacyjna,
- wprowadzenie opodatkowania świadczeń z ubezpieczenia na dożycie mających charakter inwestycyjny,
- odroczenie opodatkowania dochodu z tytułu wniesienia, np. przez uczelnie wyższe czy twórców, do spółki kapitałowej wkładu niepieniężnego w postaci własności

intelektualnej (patentu, praw autorskich, know-how) na 5 lat od dnia objęcia w ten sposób udziałów/akcji,

- wprowadzenie alternatywnych, wobec przepisów o niedostatecznej kapitalizacji, zasad rozliczania podatkowego odsetek od pożyczek,
- usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących zasad stosowania certyfikatów rezydencji, nie zawierających okresu ważności,
- uproszczenie zasad poboru podatku - przewidziano zmianę zasad opodatkowania świadczeń otrzymywanych przez klientów banku (tzw. cashback) w związku z prowadzeniem rachunku bankowego podatnika przez opodatkowanie tych świadczeń zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych (a nie jak obecnie według skali podatkowej), co maksymalnie uprości pobór podatku,
- nowe zwolnienia od podatku dochodowego od osób fizycznych (dotyczy to m.in. świadczeń mieszkaniowych otrzymywanych przez żołnierzy zawodowych, wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu). ■

Będą ułatwienia podatkowe?

Zasadniczym celem [projektu](#) ustawy o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej jest poprawa warunków prowadzenia przedsiębiorstw. Obejmuje on także propozycje istotnych rozwiązań podatkowych.

W zakresie podatków dochodowych [projekt](#) przewiduje następujące [zmiany](#):

- **Zastąpienie ryczałtem obecnego systemu rozliczania podatku dochodowego z tytułu użytkowania pojazdu służbowego do celów prywatnych**
Obecny system rozliczania podatku dochodowego z tytułu używania samochodu służbowego do celów prywatnych ma zostać zastąpiony ryczałtem. Ryczałt, jako rozwiązanie prostsze, ma ułatwić podatnikom rozliczanie wykorzystania aut służbowych do celów prywatnych. Powinien również sprzyjać ujawnianiu takich sytuacji w większym zakresie do celów podatkowych.
- **Zwolnienie pracowników z podatku dochodowego z tytułu dowozu do zakładu pracy transportem zbiorowym organizowanym przez pracodawcę**
Organizowany przez pracodawcę dowóz pracowników do pracy transportem zbiorowym – autobusem, busem – ma zostać zwolniony z podatku (nie będzie go płacił pracownik). Obecnie organizowanie przez pracodawcę pracownikom nieodpłatnego dojazdu do pracy podlega opodatkowaniu. Przedsiębiorca (jako

płatnik) musi wycenić takie świadczenie, wykonać czynności związane z ewidencjonowaniem długości i czasu trwania przejazdu, a także obliczyć, pobrać i wpłacić podatek, który obciąża podatnika. Dlatego nowe rozwiązanie z jednej strony odciąża pracodawcę od czynności biurowatycznych związanych z rozliczaniem podatku dochodowego, z drugiej stwarza lepsze warunki osobom bezrobotnym do podejmowania pracy w miejscowościach oddalonych od miejsca ich zamieszkania, szczególnie w przypadku terenów słabiej skomunikowanych.

■ **Zwolnienie z podatku dochodowego bezpłatnej pomocy prawnej świadczonej osobom niezamożnym**

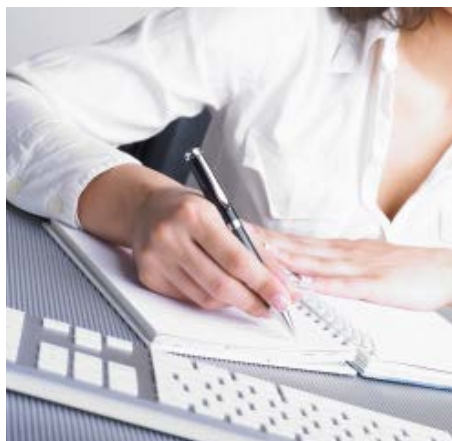
Osoby objęte pomocą społeczną albo otrzymujące zasiłek rodzinny będą zwolnione z podatku dochodowego za korzystanie z usługi bezpłatnej pomocy prawnej. Rozwiązanie to powinno zwiększyć dostęp osób mniej zamożnych do bezpłatnych porad prawnych. ■

Informatyzacja obowiązków podatkowych

Sejm pracuje już nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Projekt dotyczy uruchomienia w 2015 r. usługi wstępnego wypełniania zeznań podatkowych dla podatników podatku dochodowego od osób fizycznych (usługa PFR).

Przewiduje również nałożenie na podatników i płatników podatku dochodowego od osób prawnych obowiązku składania zeznania podatkowego CIT-8 oraz informacji o wysokości przychodu uzyskanego przez zagranicznych podatników IFT-2 – wyłącznie elektronicznie. ■

Klasyfikacja taryfowa alkoholu i rozpuszczalników

W lipcu 2013 roku nastąpiła zmiana przepisów w rozporządzeniu UE i wprowadzono tzw. euroskażalnik, który jest stosowany przy skażaniu całkowitym alkoholu. W związku z powyższym pojawiły się sygnały o nieprawidłowościach w stosowaniu prawa w zakresie zwolnienia od akcyzy dla alkoholu etylowego częściowo skażonego, który miał być wykorzystywany do produkcji przemysłowej.

Już w sierpniu 2013 r. Służba Celna odnotowała nagły wzrost produkcji wyrobów nazywanych rozpuszczalnikami, wyprodukowanych na bazie alkoholu częściowo skażonego. Ujawniono proceder wprowadzania do obrotu produktu zwanego rozpuszczalnikiem taryfikowanym do kodu 3814 90 00, który zawierał 90% częściowo skażonego alkoholu, do którego dodano niewielką ilość glikolu. Zgodnie z zasadami klasyfikacji taryfowej według CN (Nomenklatury Scalonej) tego rodzaju produkt jest alkoholem skażonym częściowo taryfikowanym do kodu 2207, który powinien być produkowany w składzie podatkowym i dostarczany do finalnych odbiorców w trybie nadzoru.

Dla celów podatku akcyzowego wyróżniane są dwa rodzaje skażonego alkoholu etylowego:

- **alkohol etylowy całkowicie skażony** – podlega zwolnieniu od akcyzy bezwarunkowo, możliwy do wytwarzania przy użyciu krajowych skażalników i Euroskażalnika
- **alkohol etylowy częściowo skażony** – ma status wyrobu zwolnionego od akcyzy ze względu na przeznaczenie – jego obrót podlega nadzorowi i podlega zwolnieniu od akcyzy po spełnieniu ustawowych warunków gwarantujących prawidłowe stosowanie takiego zwolnienia, których podstawą jest przeznaczenie do produkcji wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Rozpuszczalnikiem o kodzie 3814 90 00 zwolnionym od akcyzy zgodnie z przepisami może być tylko alkohol skażony jako produkt uboczny produkcji benzyny syntetycznej, a nie produkt finalny skażenia alkoholu.

”

Ujawniono proceder wprowadzania do obrotu produktu zwanego rozpuszczalnikiem taryfikowanym do kodu 3814 90 00, który zawierał 90% częściowo skażonego alkoholu, do którego dodano niewielką ilość glikolu.

Aby ustalić faktyczną przyczynę tak nagłego wzrostu produkcji tzw. rozpuszczalników i rozcieńczalników taryfikowanych do kodu 3814, przeprowadzono dodatkową analizę oraz zaplanowano kontrole w firmach zużywających ten wyrób oraz wyroby wytworzone na jego bazie.

Celem kontroli była weryfikacja, oprócz strony formalnej prawidłowości klasyfikacji taryfowej, tego, czy alkohol częściowo skażony zwolniony od akcyzy jest wykorzystywany zgodnie z jego przeznaczeniem i czy zachowane są przy tym wszelkie procedury, niezbędne do stosowania zwolnienia z podatku akcyzowego.

Działania kontrolne przeprowadzono u pięciu producentów wyrobów, deklarowanych przez nich, jako rozpuszczalniki i rozcieńczalniki o kodzie CN 3814 00 90, a następnie wszczęto postępowania podatkowe celem określenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatku akcyzowego od alkoholu zużytego niezgodnie z przeznaczeniem. Wszczęto również postępowania administracyjne (w stosunku do niektórych producentów) celem cofnięcia zezwoleń na prowadzenie składów podatkowych (część producentów zaprzestała produkcji takich wyrobów). Ponadto w marcu 2014 r. rozpoczęto ogólnopolskie koordynowane kontrole obrotu i zużycia wyrobów określanych jako rozpuszczalniki i rozcieńczalniki oznaczone kodem CN 3814 00 90, wyprodukowane na bazie alkoholu częściowo skażonego zwolnionego od akcyzy ze względu na jego przeznaczenie. Dotychczas przeprowadzono 33 kontrole w podmiotach zużywających takie wyroby lub hurtowniach, które dokonują ich dalszej sprzedaży – w 11 podmiotach kontrole jeszcze trwają. W toku 13 kontroli stwierdzono odsprzedaż tych wyrobów dokumentowaną tylko paragonami fiskalnymi. Dotyczyło to sprzedaży ok. 5 mln litrów wyrobów zawierających

alkohol. W pozostałych przypadkach (np. w drukarniach, w podmiotach produkujących farby, lakiery, kosmetyki, chemię gospodarczą) stwierdzono zużycie wyrobów zgodne z ich przeznaczeniem.

Ponadto w toku działań prewencyjno-kontrolnych przeprowadzanych na bazarach i targowiskach oraz w przypadkach ujawnienia nielegalnych rozlewni Służba Celna (w większości we współpracy z Policją) zatrzymuje nielegalne wyroby alkoholowe zawierające w swoim składzie tylko śladowe ilości składników (alkohol izopropylowy, glikol) wyrobów deklarowanych przez producentów jako rozpuszczalniki i rozcieńczalniki. Taki alkohol sprzedawany do konsumpcji w nielegalnym obrocie jest szkodliwy dla zdrowia i stanowi nielegalną konkurencję dla podmiotów legalnie produkujących i sprzedających wyroby alkoholowe.

W sprawach toczą się postępowania mające na celu ujawnienie sprawców tych przestępstw, w tym sprawców dokonujących odkażenia alkoholu zawartego w wyrobach, których sprzedaż dokumentowano jedynie paragonami fiskalnymi.

Służba Celna udostępniła też:

- [wyciąg z taryfy celnej dot. klasyfikacji rozpuszczalników](#)
- [klasyfikację taryfową](#) ■

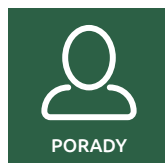

ODPOWIEDZI

Pojazdy samochodowe

Do jakich samochodów od 1 kwietnia 2014 r. stosuje się ograniczenia w odliczeniu VAT?

Od 1 kwietnia br. ograniczenia w odliczeniu VAT dotyczą „pojazdów samochodowych” wykorzystywanych zarówno w działalności gospodarczej, jak i dla celów prywatnych. Definicję pojazdu samochodowego zawiera art. 2 pkt 34 ustawy o VAT. Zgodnie z tą definicją przez „pojazdy samochodowe” należy rozumieć pojazdy samochodowe w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony. Odesłanie do przepisów o ruchu drogowym oznacza, że ograniczenia w odliczeniu podatku dotyczą pojazdów silnikowych, których konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, tj. quadów, motocykli, samochodów osobowych i pozostałych pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony. Ograniczenia te nie odnoszą się do ciągników rolniczych. ■

VAT w rolnictwie

Ustawa o podatku od towarów i usług zawiera pewne szczególne rozwiązania dotyczące podatników, którzy prowadzą wyłącznie gospodarstwo rolne, leśne lub rybackie, oraz podatników, którzy prowadzą wyłącznie działalność rolniczą w innych ramach niż gospodarstwo rolne, leśne lub rybackie. Wówczas bowiem za podatnika jest uważana osoba, która składa zgłoszenie rejestracyjne.

Przyjęta zasada ma uprościć rozliczenia podatkowe – gdyż wymienione gospodarstwa to w istocie działalności, w przypadku których częstokroć nie można wyodrębnić osoby prowadzącej gospodarstwo. W takim przypadku podatnikiem jest ta osoba fizyczna, która (jak gdyby w imieniu gospodarstwa) zarejestruje się jako podatnik.

Izba Skarbowa w Zielonej Górze przygotowała [informację](#) dla rolników dotyczącą zasad rozliczania VAT. ■

Usługi kształcenia zawodowego dofinansowane ze środków unijnych a VAT

Świadczenie usługi kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania zawodowego przez podwykonawcę (dalszych podwykonawców) na rzecz zlecającego podlega zwolnieniu z VAT pod warunkiem, że jest – z ekonomicznego punktu widzenia – finansowane (w całości lub w co najmniej 70%) ze środków publicznych.

– Tak wynika z [interpretacji](#) ogólnej Ministra Finansów z 30 maja br. (nr PT1/033/46/751/KCO/13/14/RD50004), w której wyjaśnił on dokładnie zagadnienia opodatkowania

podatkiem od towarów i usług czynności wykonywanych przez podwykonawców na rzecz podmiotów świadczących usługi kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania zawodowego w ramach realizacji projektów finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych, a w szczególności ze środków Unii Europejskiej.

Zwolnienie przysługuje na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c ustawy o VAT (odpowiednio § 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2013 r.).

Świadczenie przez podwykonawcę (dalszych podwykonawców) na rzecz zlecającego usługę (zrealizowanie dostawy), która nie stanowi wprowadzie usługi kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania zawodowego, lecz stanowi usługę (dostawę towaru) ściśle związaną z usługą podstawową (co wymaga odrębnego zweryfikowania), podlega zwolnieniu na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c ustawy o VAT (odpowiednio § 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2013 r.) **pod warunkiem, że:**

- usługa (dostawa towaru) jest niezbędna do wykonania usługi podstawowej,
- podwykonawca jest podmiotem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 26 lub 29 ustawy o VAT lub § 3 ust. 1 pkt 13 lub 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2013 r.,
- świadczenie jest – z ekonomicznego punktu widzenia – finansowane (w całości lub w co najmniej 70%) ze środków publicznych,
- celem wykonania tej usługi nie jest osiągnięcie dodatkowego dochodu przez podatnika, przez konkurencyjne wykonywanie tych czynności w stosunku do podatników niekorzystających z takiego zwolnienia. ■

Polityka Nowej Szansy

Wsparcie przedsiębiorców w trudnej sytuacji finansowo-ekonomicznej oraz pomoc tym, którzy ponownie rozpoczynają działalność gospodarczą po porażce w biznesie, to najważniejsze założenia opracowanej w MG *Polityki Nowej Szansy*. Rada Ministrów przyjęła dokument 22 lipca 2014 r.

Polityka Nowej Szansy to [dokument programowy](#), który ujmuje problematykę zarządzania przedsiębiorstwem w sytuacji kryzysowej i rozpoczynania nowej działalności po upadku firmy. W jego ramach wyodrębniono cztery główne obszary działań:

1. Zapobieganie sytuacjom kryzysowym w przedsiębiorstwie

MG proponuje m.in. upowszechnienie systemów wczesnego ostrzegania o sytuacji kryzysowej przedsiębiorstwa, np. w postaci narzędzi on-line monitorujących sytuację finansową. *Polityka Nowej Szansy* ma umożliwić również jak największy dostęp do usług informacyjnych i doradczych na temat zarządzania firmą (kryzysem, ryzykiem, zmianą). Planowana jest też kontynuacja tzw. *Instrumentu Szybkiego Reagowania*, z którego pomocą przedsiębiorca będzie mógł zidentyfikować problemy w firmie i jak najwcześniej podjąć działania naprawcze (projekt systemowy PARP).

2. Zapobieganie ryzyku przedwczesnej likwidacji

Działania w tym obszarze dotyczą przede wszystkim poprawy dostępu do finansowania dla małych i średnich przedsiębiorstw, korzystających z działań naprawczych lub restrukturyzacyjnych. *Polityka Nowej Szansy* proponuje wdrożenie instrumentu pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Warunkiem jest jednak podjęcie działań naprawczych.

3. Sprawne przeprowadzenie likwidacji przedsiębiorstw

Ministerstwo Sprawiedliwości wspólnie z Ministerstwem Gospodarki proponuje zmiany prawne z zakresu postępowania restrukturyzacyjnego. Obejmują one przyjęcie nowej ustawy Prawo restrukturyzacyjne i nowelizację ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. W tym obszarze konieczne są przyjazne regulacje dotyczące upadłości, umożliwiające oddłużenie firm, a jednocześnie gwarantujące wierzycielom zaspokojenie ich roszczeń w jak najwyższym stopniu.

4. Wsparcie dla ponownego podejmowania działalności gospodarczej

W [dokumencie](#) zaproponowano działania, które ułatwią ponowny start firmom i zmienią negatywne postrzeganie społeczne porażki w biznesie. Należą do nich np. szkolenia, doradztwo, coaching, świadczone przez instytucje ukierunkowane na współpracę z przedsiębiorcami otwierającymi firmę po raz kolejny (instrument *nowy start*). ■

Ograniczenia w handlu z Federacją Rosyjską

Pierwszą ofiarą ograniczeń finansowo-gospodarczych Unii Europejskiej wobec Rosji stali się polscy producenci owoców i warzyw.

Minister Marek Sawicki jest [przekonany](#), że embargo ma charakter represji politycznych na skutek ograniczeń wprowadzanych przez Unię Europejską wobec Rosji. Problem może być rozwiązany na szczereble UE, a nie przez polskiego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ten zaś [zabiega](#) w Komisji Europejskiej o rekompensaty ze środków unijnych związane z kryzysem na rynku owoców miękkich i embargiem rosyjskim na owoce i warzywa.

”**Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zabiega o rekompensaty ze środków unijnych związane z kryzysem na rynku owoców miękkich i embargiem rosyjskim na owoce i warzywa.**

Łączne przewidywane [straty](#) dla polskiego sektora owoców i warzyw wynikające z wprowadzonego przez Rosję embargo mogą wynieść ok. 500 mln euro.

Kierunki eksportu polskiej żywności uległy jednak przez ostatnie kilka lat mocnej dywersyfikacji. Dziś rynek rosyjski to niespełna 7% wartości polskiego eksportu rolnospożywczego. Poza kampanią „jedz polskie jabłka”, działania promocyjne będą zintensyfikowane na rynkach [azjatyckich](#), arabskich, a także amerykańskich.

Polska żywność ze swoją dobrą jakością jest obecna już na wielu tych rynkach i cieszy się coraz większym zainteresowaniem. Minister Sawicki jest przekonany, że po wzmocnieniu działań promocyjnych straty związane z zamknięciem rynku rosyjskiego zostaną zniwelowane.

Decyzją władz Japonii od 1 sierpnia br. polska [wołowina](#) może być zaś eksportowana do Japonii. Polska jest 4 krajem unijnym, po Francji, Holandii i Irlandii, który może sprzedawać swoją wołowinę konsumentom japońskim. ■

Jeden standard płatności bezgotówkowych w euro – SEPA

Od 1 sierpnia 2014 roku w krajach strefy euro obowiązuje jeden standard płatności bezgotówkowych w euro, określany jako płatności SEPA.

Oznacza to, że wszystkie detaliczne przelewy oraz polecenia zapłaty dokonywane są w tym standardzie. Także w Polsce większość banków – na podstawie zawartych wzajemnie porozumień – stosuje standard SEPA. Obowiązkiem stosowania tego standardu Polska zostanie objęta od 1 listopada 2016 r.

SEPA (*Single Euro Payments Area*) to Jednolity Obszar Płatności w Euro, w ramach którego obywatele, przedsiębiorcy i inne podmioty mogą dokonywać bezgotówkowych rozliczeń w walucie euro na terenie Unii Europejskiej – zarówno transgranicznie, jak i w granicach państw członkowskich – według takich samych zasad i na takich samych warunkach. Płatności SEPA są realizowane standardowo w ciągu jednego dnia roboczego. Ze względu na standaryzację, koszty przelewu SEPA są co do zasady niższe od innych płatności w walucie euro. ■

Od 1 lipca br. niższe koszty akceptacji kart płatniczych

Od lipca br. spadają koszty akceptowania kart płatniczych przez punkty handlowo-usługowe). Ma to związek z nowelizacją ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, która znacznie redukuje wysokość tej jednej z głównych opłat ponoszonych przez punkty handlowo-usługowe na rzecz agentów rozliczeniowych z tytułu przyjmowania płatności kartami płatniczymi.

Obecnie stawka opłaty interchange nie może przekroczyć 0,5% wartości jednostkowej krajowej transakcji płatniczej, dokonanej przy użyciu karty płatniczej. Dotychczas stawki te nie były regulowane ustawowo i, jak wynika z badań rynku finansowego, wynosiły średnio ok. 1,6% (przed 2013 r.) i ok. 1,2% do lipca 2014 r. Ministerstwo Finansów przy-

pomina, że **w przypadku ustalenia w umowie wyższej stawki opłaty interchange niż wskazana w ustawie, należy stosować maksymalną stawkę ustawową.** Należy pamiętać, że na polskim rynku usług płatniczych działa kilkunastu niezależnych agentów rozliczeniowych, warto więc zapoznać się z ofertą przynajmniej kilku z nich, aby wybrać najbardziej opłacalne rozwiązanie. Obniżka podstawowej opłaty z tytułu przyjmowania płatności kartami płatniczymi powinna stanowić zachętę do rozpoczęcia akceptacji kart przez punkty handlowo-usługowe, które dotychczas nie oferowały takiej możliwości płatności klientom. Jednocześnie dla tych punktów, które taką opcję już oferują, spadną koszty obsługi transakcji bezgotówkowych.

Na całość opłat ponoszonych przez punkty akceptujące płatności kartami płatniczymi, poza opłatą interchange, składają się także inne koszty, np. z tytułu dzierżawy terminali płatniczych czy marży pobieranej przez agentów rozliczeniowych. ■

Kilka wskaźników gospodarczych

Według szacunków GUS ceny dóbr i usług konsumpcyjnych (inflacja) w czerwcu 2014 r. w porównaniu z majem br. pozostały na tym samym poziomie. W porównaniu z czerwcem 2013 r. były one wyższe o 0,3 proc.

GUS szacuje też, że **produkcja sprzedana przemysłu** w czerwcu 2014 r. była o 1,7 proc. wyższa w porównaniu z danymi z czerwca 2013 r., na czym zaważyły słabsze wyniki przetwórstwa przemysłowego (wzrost jedynie o 2,1 proc).

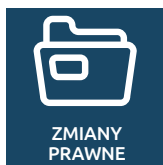
Według wstępnych danych GUS po 5 miesiącach 2014 r. **eksport** towarów z Polski osiągnął poziom prawie 66,8 mld euro, czyli w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego był wyższy o 7 proc. W tym czasie import do Polski wyniósł blisko 66,7 mld euro i odnotował wzrost o 4,8 proc.

W czerwcu liczba bezrobotnych wyniosła 1 914, 8 tys. osób i była najniższa od 2012 roku – wynika z szacunków Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. **Stopa bezrobocia** w czerwcu br. wyniosła 12,1%.

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy na koniec miesiąca wyniosła 1 914,8 tys. osób. W stosunku do maja br. w urzędach pracy wyrejestrowało się prawie 71,9 tys. osób, co oznacza, że stopa bezrobocia spadła o 0,4 punktu procentowego. ■

”

W czerwcu liczba bezrobotnych wyniosła 1 914, 8 tys. osób i była najniższa od 2012 roku.

Nowe prawo antymonopolowe

Nowelizacja ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wejdzie w życie 18 stycznia 2015 r. Celem zmian prawa antymonopolowego jest zwiększenie ochrony konsumentów oraz skuteczniejsze wykrywanie praktyk ograniczających konkurencję.

Zmiany dotyczą m.in. kontroli koncentracji. Wprowadzona zostanie dwuetapowa procedura analizowania wniosków w sprawie fuzji i przejęć – proste koncentracje rozpatrywane będą w ciągu miesiąca, natomiast bardziej złożone przez dodatkowe cztery miesiące. Obecnie wszystkie sprawy, wszystkie postępowania powinny zakończyć się w ciągu dwóch miesięcy. Do tego czasu nie wlicza się oczekiwania na odpowiedzi przedsiębiorców, więc w rzeczywistości sprawy skomplikowane trwają dłużej.

Ponadto przedsiębiorca jeszcze w toku trwającego postępowania z zakresu kontroli koncentracji pozna przewidywany kierunek rozstrzygnięcia, w tym zastrzeżenia Urzędu. Będzie mógł odnieść się do nich, a nawet zmodyfikować zakres fuzji lub przejęcia, tak aby uniknąć decyzji zakazującej transakcji.

Ważną zmianą będzie również **wydlużenie okresu przedawnienia praktyk ograniczających konkurencję** z roku do pięciu lat. Pozwoli to na wykrycie większej ilości złowrośliwych dla gospodarki oraz konsumentów. Może też działać prewencyjnie – zniechęcać do niedozwolonych działań.

Zmiana przepisów antymonopolowych pozwoli również na skuteczniejsze eliminowanie niezgodnych z prawem praktyk. Służyć mają temu **zmiany w programie tagodzenia kar leniency**. Wprowadzone rozwiązanie, tzw. *leniency plus* umożliwi przedsiębiorcy, który złoży wniosek jako drugi lub kolejny, uzyskanie dodatkowego obniżenia kary o 30 proc., jeśli poinformuje Urząd o innej zmoie, której również był uczestnikiem. W tej drugiej sprawie będzie miał status pierwszego wnioskodawcy i uniknie w niej kary finansowej.

Ponadto w skuteczniejszej walce z niedozwolonymi porozumieniami pomóc może **nakładanie kar finansowych na osoby fizyczne odpowiedzialne za**

”

Przewidziano nakładanie kar finansowych na osoby fizyczne odpowiedzialne za udział w porozumieniu ograniczającym konkurencję.

udział w porozumieniu ograniczającym konkurencję. Maksymalnie sankcja będzie mogła wynieść równowartość dwóch milionów zł. Ustawa ma jednak zawierać zamknięty katalog naruszeń prawa, tak aby wiadomo było, jakie praktyki zagrożone są karą finansową. Ponadto, ostateczny wymiar kary będzie adekwatny do przewinienia i uwzględniał zarobki oraz sytuację finansową danej osoby. Wykluczy to więc jakkolwiek automatyzm w ustalaniu wysokości sankcji, a maksymalny wymiar kary byłby nakładany jedynie w wyjątkowych sytuacjach.

Zestawienie wszystkich zmian oraz jednolity tekst ustawy są dostępne na [stronie internetowej UOKiK](#). ■

Uproszczenia w rachunkowości „mikrofirm”

Parlament przyjął nowelizację ustawy o rachunkowości, która uprości sprawozdawczość finansową wielu podmiotów, w tym mikrofirm.

Jej celem jest redukcja barier administracyjnych i zmniejszenie kosztów działalności gospodarczej, które w znacznym stopniu ograniczają rozwój przedsiębiorczości. Zmiany wdrażają do polskiego prawa dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE.

Zgodnie z **nowelizacją możliwe będzie sporządzanie znacznie skróconego sprawozdania finansowego przez jednostki typu mikro**. Podmioty te będą uwzględniały

w sprawozdaniu jedynie podstawowe informacje w bilansie oraz rachunku zysków i strat.

Ustawa znosi też obowiązek sporządzania informacji dodatkowej oraz sprawozdania z działalności, ale pod warunkiem, że niektóre dane będą ujawnione w informacjach dołączonych do bilansu.

Zgodnie z **nowelizacją „jednostkami typu mikro”** są m.in.: spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki komandytowo-akcyjne, które w roku obrotowym, za który sporządzają sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym ten rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z następu-

jących pułapów: 1,5 mln zł – suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego, 3 mln zł – przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy, 10 osób – średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty. W stosunku do brzmienia wdrażanej dyrektywy katalog podmiotów korzystających z uproszczonej rachunkowości rozszerzono o inne mikropodmioty, np.: osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie – jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły nie mniej niż równowartość w walucie polskiej 1,2 mln euro i nie więcej niż 2 mln euro. ■

Nadchodzi rewolucja w prawach konsumenta

Ustawa z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta została opublikowana w Dzienniku Ustaw RP w dniu 24 czerwca 2014 r. Jej przepisy zaczną obowiązywać od 6 grudnia br. Do tego czasu przedsiębiorcy, konsumenci oraz organizacje broniące słabszych uczestników rynku będą mogły dostosować się do nowych regulacji.

Przykłady zmian, jakie nas czekają

Ustawa wdraża do polskiego prawa m.in. **dyrektywę** Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów. Dyrektywa ma zapewnić, że prawa kupujących i obowiązki sprzedających będą podobne w całej UE.

Najważniejsze **zmiany** wynikające z polskiej **ustawy**, które mają **chronić** wszystkich słabszych uczestników rynku – to **wydłużenie prawa do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość z 10 do 14 dni oraz wymóg uzyskania wyraźnej zgody konsumenta na wszelkie dodatkowe płatności** wykraczające poza uzgodnione wynagrodzenie za główne obowiązki umowne przedsiębiorcy. Dzięki temu dokonywanie zakupów w sieci ma być bezpieczniejsze.

Konsument, który kupi wadliwy produkt, **składając reklamację, będzie mógł wybierać między naprawą, wymianą, obniżeniem ceny a odstąpieniem od umowy.**

Wyłączenie imprez turystycznych z zakresu ustawy

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy o prawach konsumenta **przepisy tej ustawy nie są stosowane do umów o imprezę turystyczną**, o których mowa w ustawie z dnia

29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz.U. z 2014 r. poz. 196). Oznacza to, że np. w przypadku umowy o imprezę turystyczną zawartej poza lokalem lub na odległość nie przysługuje konsumentowi 14-dniowe prawo do odstąpienia od niej.

Kwestie ochrony praw konsumentów zawierających umowy o imprezę turystyczną będzie zaś **regulować** nowa **dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i aranżowanych usług turystycznych**. Prace nad dyrektywą trwają od lipca 2013 r. Dyrektywa zastąpi obecnie obowiązującą dyrektywę Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek.

Sprzedaż napojów alkoholowych

Art. 38 pkt 7 nowej ustawy stanowi między innymi, że prawo odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość nie przysługuje konsumentowi w odniesieniu do umowy, w której przedmiotem świadczenia są napoje alkoholowe, których cena została uzgodniona przy zawarciu umowy sprzedaży, a których dostarczenie może nastąpić dopiero po upływie 30 dni i których wartość zależy od wahań na rynku, nad którymi przedsiębiorca nie ma kontroli. Minister Zdrowia **poinformował** w związku z tym, że **ustawa o prawach konsumenta nie wprowadza żadnych zmian w zakresie zasad sprzedaży napojów alkoholowych określonych w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi** (Dz.U. z 2012 r., poz. 1356, z późn. zm.). Stosowanie art. 38 pkt 7 ustawy o prawach konsumenta może odnosić się jedynie do umów zawartych z zachowaniem ograniczeń wynikających z przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości. regulacje W żadnym przypadku nie może być uzasadnione twierdzenie, że wejście w życie art. 38 pkt 7 ustawy o prawach konsumenta spowoduje usankcjonowanie sprzedaży napojów alkoholowych za pośrednictwem Internetu, gdyż w tym zakresie stan prawny nie ulegnie zmianie. Ustawą kompleksowo normującą obrót napojami alkoholowymi jest ustawa o wychowaniu w trzeźwości, która w powyższym zakresie nie została znowelizowana ustawą o prawach konsumenta. Ustawa o prawach konsumenta nie może być interpretowana jako *lex specialis* w stosunku do ustawy o wychowaniu w trzeźwości, z której przepisów w sposób nie budzący wątpliwości wynika całkowity i obwarowany sankcjami administracyjnymi i karnymi zakaz prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych za pośrednictwem Internetu (w ustawie przedstawiono katalog zamknięty miejsc, w których można prowadzić sprzedaż). Art. 38 pkt 7 ustawy o prawach konsumenta można odnosić wyłącznie do umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 181 ust. 4 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, tj. przedsiębiorcę, którego działalność polega na organizacji przyjęć i który ma stosowne zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych i do którego nie stosuje się przepisów dotyczących obowiązku wskazania punktu sprzedaży. ■

Księgi wieczyste dostępne on-line

1 lipca 2014 r. wprowadzono **możliwość** samodzielnego wydrukowania dokumentów wydawanych przez CIKW. Nie zaszła przy tym zmiana w zakresie „czasu ważności” takich dokumentów.

Nowa e-usługa

Nowa **e-usługa** daje więcej możliwości:

- składanie on-line wniosku o wydanie dokumentu w postaci papierowej (zostanie on wysłany pocztą),
- weryfikację autentyczności samodzielnie wydrukowanych dokumentów,
- sprawdzenie, czy treść dokumentu nie uległa zmianie od czasu jego wydania.

Aby skorzystać z elektronicznych ksiąg wieczystych, wystarczy wejść na stronę internetową ekw.ms.gov.pl. Znajdziesz tam:

- wprowadzenie,
- instrukcje,
- podstawy prawne,
- odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania.

W § 16 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych (publ. Dz.U. poz. 1407, zm. 2014 r. Poz. 791) zawarty jest szczegółowy katalog informacji, które muszą być ujawnione w dokumencie samodzielnie wydrukowanym w trybie art. 36⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. z 2013, poz. 707, z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem w samodzielnie wydrukowanym dokumencie ujawnia się klauzulę, iż dane są aktualne na dzień, godzinę, minutę i sekundę, w której nastąpiło wydanie dokumentu. Nie oznacza to jednak, że dane te są ważne tylko w danej chwili. Przepisy mówią, że ujawnia się informację, w jakiej chwili dane te były pobrane z cbdkw jako aktualne.

Sprawniejsze działanie instytucji

Dodatkowo niektóre instytucje, takie jak notariusze czy komornicy sądowi, otrzymali specjalne ułatwienie. Będą mogli wyszukiwać daną nieruchomość i jej księgę wieczystą on-line na podstawie różnych kryteriów, np.:

- adres,
- nazwisko lub PESEL właściciela.

Usprawni to ich pracę i przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa. ■

Zmiany w prawie energetycznym

Nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.

Ustawa umożliwia przeprowadzenie prawnego rozdziału hurtowego i detalicznego obrotu energią przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA w sposób jak najmniej uciążliwy dla detalicznych klientów przedsiębiorstwa. Rozdział ma zlikwidować przewagę konkurencyjną PGNiG nad innymi uczestnikami rynku, którzy nie prowadzą sprzedaży energii jednocześnie w hurcie i detalu.

Dzięki ustawie, w związku z rozdziałem sprzedaży hurtowej i detalicznej, nie będzie trzeba podpisywać nowych umów z dotychczasowymi klientami detalicznymi PGNiG. Spółka będzie miała 3 miesiące na poinformowanie klientów o zmianach. Klienci będą mieli 30 dni od otrzymania tej informacji na wypowiedzenie umów, bez konieczności ponoszenia kosztów lub wypłaty odszkodowań.

Nowelizacja ma zapewnić odbiorcom końcowym gwarancję bezpieczeństwa dostaw oraz należytą ochronę ich interesów.

Ponadto ustawa umożliwia zrealizowanie przez PGNiG tzw. obliwa gazowego, czyli sprzedaży części gazu przez giełdę. Wydzielona wskutek nowelizacji spółka odpowiedzialna za handel detaliczny surowcem będzie mogła go kupować od PGNiG za pośrednictwem giełdy. ■

Wypłata zaległych należności także dla dużych firm

16 lipca br. weszła w życie nowelizacja ustawy o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych.

Zgodnie z nowymi **przepisami**, nie tylko mikro, małe i średnie, ale **również duże firmy – jako podwykonawcy – będą mogły zwrócić się do Generalnej Dyrekcji Dróg**

Krajowych i Autostrad o wypłatę zaległych należności. Prawo do tego będą miały podmioty, które zawarły umowę z generalnym wykonawcą w związku z realizacją zamówienia publicznego na roboty budowlane, udzielonego przez GDDKiA – jeśli generalny wykonawca zalega im z zapłatą za wykonane i odebrane roboty budowlane.

Tak jak dotychczas GDDKiA będzie mogła wypłacić podwykonawcy niezrealizowane należności – do wysokości posiadanej gwarancji należytego wykonania umowy, złożonej przez generalnego wykonawcę.

Środki na spłatę należności, podobnie jak dotąd, będą pochodzić z Krajowego Funduszu Drogowego.

Zmiana oznacza objęcie zakresem ustawy dużych przedsiębiorców, którzy dotychczas nie mieli prawa do spłaty należności przez GDDKiA. Nowelizacja wykonuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 czerwca 2013 r., w którym uznał on, że nie ma podstaw, żeby duże przedsiębiorstwa nie mogły być objęte przepisami ustawy. ■

Pakiety kolejkowy i onkologiczny

Zmiany dotyczące organizacji systemu ochrony zdrowia, sposobu sprawowania opieki medycznej nad pacjentami onkologicznymi i prowadzenia list oczekujących, zaproponowane przez Ministra Zdrowia w ramach obu pakietów – kolejkowego i onkologicznego – wkrótce zaczną obowiązywać.

Parlament **przyjął**:

- ustawę o zmianie **ustawy** o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw,
- ustawę o zmianie **ustawy** o zawodach pielęgniarki i położnej oraz niektórych innych ustaw,
- ustawę o zmianie **ustawy** o konsultantach w ochronie zdrowia,

Jak wskazuje resort zdrowia, dzięki tym **zmianom** wszyscy pacjenci mają zyskać:

- łatwy dostęp do wiarygodnych i aktualnych informacji, które placówki mają najkrótsze terminy oczekiwania na dane świadczenie; listy oczekujących będą prowadzone elektronicznie i aktualizowane raz w tygodniu; pacjent sprawdzi na stronie NFZ, gdzie najszybciej przyjmie go specjalista, albo uzyska taką informację telefonicznie, dzwoniąc do Funduszu;
- możliwość otrzymania recepty na kontynuację farmakoterapii bez osobistej wizyty u lekarza; każdy lekarz, który zna stan zdrowia pacjenta i dysponuje jego dokumentacją medyczną, będzie mógł kontynuować leczenie, wypisując pacjentowi receptę na lek – bez potrzeby zgłaszania się pacjenta na wizytę. Pacjent nie będzie musiał już czekać w kolejce tylko po to, żeby otrzymać kolejną receptę;
- możliwość odebrania recepty przez osoby upoważnione przez pacjenta;
- łatwiejszy dostęp do większej liczby badań, które będzie mógł zlecić lekarz rodzinny;

Konsultacje w sprawie wędzonek

Do dnia 7 sierpnia 2014 r. można przesyłać uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów mięsnych wędzonych tradycyjnie w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi (WWA).

Projektowane **rozporządzenie** ma na celu umożliwienie korzystania z odstępstwa, w zakresie najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi (WWA) dla produktów mięsnych wędzonych tradycyjnie umieszczanych na rynku krajowym, przewidzianego w obecnie procedowanym w instytucjach Unii Europejskiej rozporządzeniu Komisji SANCO/11252/2014. ■

- szybszy dostęp do lekarzy specjalistów – dzięki temu, że będzie się można zapisać tylko na jedną listę oczekujących, zniknie zjawisko sztucznego wydłużania kolejek przez osoby, które czekają w kilku (a nawet kilkunastu kolejkach) na to samo świadczenie, blokując terminy i nie odwołując wizyt.

Pacjenci onkologiczni zyskać mają dodatkowo:

- zniesienie limitów w leczeniu onkologicznym – szpitale i przychodnie nie będą odsyłały pacjentów z powodu przekroczenia limitu umowy z NFZ;
- specjalną szybką ścieżkę diagnostyczną i terapeutyczną dla pacjentów z podejrzeniem nowotworu (wcześnie wykrycie zmian nowotworowych znacznie zwiększa szanse wyleczenia);
- kartę onkologiczną – dokument będący własnością pacjenta i zawierający wszystkie informacje o jego leczeniu. Pacjent z kartą będzie traktowany priorytetowo przez placówki medyczne. Po zakończeniu leczenia karta będzie przekazywana pacjentowi, co umożliwi lekarzowi POZ (lekarzowi rodzinemu) dostęp do pełnej informacji na temat leczenia i stanu zdrowia pacjenta, a także stosowanie zaleceń zapisanych w karcie przez lekarzy specjalistów. ■

Informacja dla lekarzy leczących pacjentów w poradniach specjalistycznych

8 sierpnia br. zacznie obowiązywać rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 14 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania.

Obliguje ono lekarzy leczących pacjentów w poradniach specjalistycznych, którzy przekazują lekarzom POZ informacje o rozpoznaniu, sposobie leczenia, rokowaniu, ordynowanych lekach (w tym okresie ich stosowania i dawkowaniu) oraz wyznaczonych wizytach kontrolnych, do włączenia kopii ww. informacji do dokumentacji wewnętrznej pacjenta lub dokonania w dokumentacji wpisu o wydaniu informacji, zawierającego jej dokładny opis.

Na mocy przepisów rozporządzenia ww. informacja, sporządzona przez lekarza specjalistę dla lekarza POZ, zostanie włączona do katalogu dokumentacji indywidualnej zewnętrznej.

Przypominamy, że obowiązek przekazania – nie rzadziej niż co 12 miesięcy – lekarzowi POZ takich informacji wynika z § 12 ust. 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. ■

Roszczenia pracowników niewypłacalnego przedsiębiorcy lepiej chronione

Od 26 lipca 2014 r. wzmocniona została ochrona roszczeń pracowników w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy, którego upadłość ogłosił sąd zagraniczny. Zmiana wynika z nowelizacji ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Zgodnie z nowymi przepisami zwalniani pracownicy otrzymają pieniądze z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (m.in. zaległe pensje i odprawy) także w przypadku wszczęcia tzw. wtórnego postępowania upadłościowego. Chodzi o sytuację, gdy sąd innego państwa UE jako pierwszy ogłosi upadłość firmy, a sąd w Polsce podejmie postępowanie wtórne. Dotychczas w polskim prawie tzw. wtórna upadłość nie była przesłanką niewypłacalności. ■

Dokumentacja medyczna

Nowelizacja ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia wydłużyła o 3 lata – do 31 lipca 2017 r. – okres przejściowy, w którym dokumentacja medyczna może być prowadzona w postaci papierowej lub elektronicznej.

Wydłużenie terminu wejścia w życie przepisu dotyczącego prowadzenia dokumentacji medycznej jedynie w formie elektronicznej umożliwi wszystkim podmiotom, które udzielają świadczeń zdrowotnych, na kompleksowe wdrożenie tego obowiązku. Po tej dacie wszystkie podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych będą zobowiązane do prowadzenia wyłącznie elektronicznej dokumentacji medycznej.

Ustawa zmieniająca weszła w życie 31 lipca br. ■

Jaki urlop przysługuje ojcom?

Obecnie także tatusiowie mogą korzystać ze sporego urlopu związanego z potrzebą wychowywania dziecka. MPiPS przypomni o ich uprawnieniach.

Ojciec, na zmianę z matką, może wykorzystać:

- **podstawowy urlop macierzyński** – 20 tygodni od dnia porodu. Pierwsze 14 tygodni zarezerwowane jest wyłącznie dla matki. Pozostałe 6 tygodni rodzice mogą podzielić między sobą. Wniosek o urlop macierzyński należy złożyć maksymalnie 14 dni po porodzie.
- **urlop rodzicielski** – 26 tygodni. Cały okres urlopu można podzielić na trzy części, z których na przemian może skorzystać zarówno tata, jak i mama dziecka (np. 10 tygodni mama, 10 tygodni tata i 6 tygodni znów mama).
Urlop macierzyński można wykorzystać również na część etatu.
Niezależnie od urlopów, z których ojciec może skorzystać wymiennie z mamą, przysługują mu także:
- **urlop ojcowski** – 2 tygodnie (liczone łącznie z sobotą i niedzielą) – przysługuje każdemu mężczyźnie, który został ojcem. Wniosek o urlop należy złożyć u pracodawcy najpóźniej siedem dni przed jego rozpoczęciem. Ojciec musi wykorzystać urlop ojcowski zanim dziecko skończy rok.
- **bezpłatny urlop wychowawczy** – maks. 3 lata – każdy tata ma prawo pójść na taki urlop. Po zakończeniu opieki ojciec musi mieć zagwarantowany powrót do pracy na takie

”

Matka i ojciec mogą przebywać na urlopie rodzicielskim w tym samym czasie, jednak łączny wymiar tego urlopu nie może przekroczyć 26 tygodni.

samo (bądź zbliżone) stanowisko jak wcześniej. Może przebywać na takim urlopie maksymalnie do 5. roku życia dziecka.

- **urlop na opiekę nad dzieckiem** – 2 dni – ojcu przysługują dwa dni w każdym roku kalendarzowym na opiekę nad dzieckiem. Ten urlop

można wykorzystywać do ukończenia przez dziecko 14. roku życia.

Matka i ojciec mogą przebywać na urlopie rodzicielskim w tym samym czasie, jednak łączny wymiar tego urlopu nie może przekroczyć 26 tygodni. Oznacza to, że w tym samym czasie matka i ojciec mogą wykorzystać maksymalnie po 13 tygodni urlopu.

Kiedy należy złożyć wniosek o urlop?

Wniosek o skorzystanie z podstawowego urlopu macierzyńskiego należy złożyć na tyle szybko, aby matka, która rezygnuje z części tego urlopu, złożyła taką informację do swojego pracodawcy nie później niż 7 dni przed powrotem do pracy.

Wniosek o urlop ojcowski należy złożyć nie później niż 7 dni przed jego rozpoczęciem.

Wniosek o dodatkowy urlop macierzyński lub urlop rodzicielski należy złożyć nie później niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z danego urlopu.

Zasiłki dla rodziców przebywających na urlopach

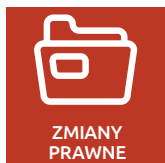
Rodzic, który zdecyduje się na półroczny urlop, dostaje zasiłek macierzyński w wysokości 100 proc. swojego wynagrodzenia. Jeżeli z czasem zdecyduje się go przedłużyć o kolejne pół roku, wtedy zasiłek wyniesie 60 proc. pensji. Z kolei rodzic, który od razu skorzysta z rocznego urlopu, dostanie przez cały rok 80 proc. wynagrodzenia.

Wysokość zasiłku macierzyńskiego jest ustalana dla osoby korzystającej z danego urlopu i liczona na podstawie jej wynagrodzenia za pracę (średnia za ostatnie 12 miesięcy). Zatem w tym przypadku zasiłek za okres urlopu rodzicielskiego w wysokości 60% będzie liczony na podstawie wynagrodzenia za pracę taty dziecka.

Z zasiłków mogą korzystać nie tylko osoby zatrudnione na etatach, ale wszyscy opłacający składki na ubezpieczenie chorobowe. To np. osoby pracujące na umowach zlecenia czy prowadzące własną działalność.

Pracodawca nie może odmówić ojcu udzielenia urlopu na wychowanie dziecka, nie może go również zwolnić w trakcie trwania urlopu (art. 177, art. 186¹ Kodeksu pracy)

Możliwość korzystania z **urlopów rodzicielskich** przez ojców wprowadzona została w lipcu 2013 roku. ■

Łatwiej o przeprowadzenie zbiórki publicznej

Znaczne ułatwienia w przeprowadzaniu zbiórek publicznych, poprzez ograniczenie roli państwa w tym zakresie, wprowadziła nowa ustawa z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, która weszła w życie 18 lipca br.

Według nowych regulacji zbiórką publiczną jest gromadzenie ofiar w gotówce lub naturze, w miejscu publicznym, a także zbieranie ofiar na cele religijne. Ofiary muszą być zbierane na cel zgodny z prawem i pozostający w sferze zadań publicznych. Według ustawy uprawnionymi do prowadzenia zbiórek publicznych są: organizacje zajmujące się działalnością charytatywną i społeczną oraz komitety społeczne do tego powołane.

Zbiórka publiczna nie wymaga pozwolenia. Zamiast tego ustawa wprowadziła zasadę zgłoszenia kwesty drogą elektroniczną albo w formie papierowej. Minister Administracji i Cyfryzacji (MAC) ma obowiązek zamieścić pełną informację o zbiórce, w tym sprawozdanie o jej wynikach, na portalu administrowanym przez resort.

Podmiot prowadzący zbiórkę publiczną musi przygotować dwa rodzaje sprawozdań i przekazać je do MAC. Sprawozdanie ze zbiórki, określające wysokość i rodzaj zebranych środków lub darów, ma być doręczone w ciągu 30 dni od zakończenia zbiórki. Natomiast sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych środków i darów ma być dostarczone w ciągu 3 miesięcy od zakończenia roku obrotowego w przypadku organizacji lub w ciągu roku od zakończenia zbiórki w przypadku komitetów społecznych.

Organizatorzy mogą zgłaszać i rozliczać prowadzone przez nich zbiórki, wykorzystując gotowe formularze, zgodne z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiórek publicznych.

Rozporządzenie określa wzory czterech dokumentów, które będą wykorzystywane przez organizatorów zbiórek publicznych. Dzięki tym wzorom organizatorzy będą mogli w prosty sposób dokonać zgłoszenia zbiórki oraz złożyć sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki i sposobu rozdysponowania zebranych ofiar.

Wzory dokumentów określone w rozporządzeniu to:

1. akt założycielski komitetu społecznego,
2. zgłoszenie zbiórki publicznej,
3. sprawozdanie z przeprowadzenia zbiórki publicznej,
4. sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar.

Do zorganizowania zbiórki gotówki i darów rzeczowych wystarczy przestać do Ministra Administracji i Cyfryzacji zgłoszenia, a w przypadku komitetów społecznych dodatkowo aktu założycielskiego. Zgłoszenie będzie można wystać drogą elektroniczną lub papierową – informacje w nim zawarte będą publikowane na portalu zbiorki.gov.pl. Tam też będą umieszczane sprawozdania ze zbiórek, tak aby każdy mógł się z nimi zapoznać i ocenić, czy zebrane datki i dary zostały właściwie rozdysponowane.

Do zgłoszenia zbiórki drogą elektroniczną potrzebny będzie podpis elektroniczny lub bezpłatny profil zaufany. Założenie profilu wymaga założenia konta na portalu epuap.gov.pl oraz jednorazowej wizyty w wybranym urzędzie (np. urzędzie skarbowym, wojewódzkim, delegaturze ZUS czy NFZ).

Akcje charytatywne związane z przekazywaniem datków za pomocą sms-ów oraz wpłat na konto, gdzie przepływ pieniędzy jest rejestrowany, nie podlegają ustawowym ograniczeniom i nie wymagają zgłoszenia. Do zbiórek nie są także zaliczane tego rodzaju akcje przeprowadzane w szkołach oraz wśród znajomych na terenie prywatnym. Zbiórką publiczną nie jest też zbieranie ofiar w urzędach publicznych, jeśli odbywa się ono w ramach tzw. zbiórek koleżeńskich. Pieniądze zebrane przez organizacje, które nie dokonały rozliczenia ze zbiórki, mają zostać przekazane m.in. instytucjom pomocy społecznej.

15 lipca br. zostało zaś podpisane rozporządzenie Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania tych zwolnień (publikacja Dz.U. poz. 944). Zmiany w rozporządzeniu mają charakter dostosowawczy do przepisów nowej ustawy w sprawie zbiórek publicznych, stanowiąc co do zasady kontynuację dotychczas obowiązujących rozwiązań, z uwzględnieniem bardziej liberalnego podejścia przyjętego w obszarze czynności związanych ze sferą dobroczynności. ■

”

Zbiórka publiczna nie wymaga pozwolenia. Zamiast tego ustawa wprowadziła zasadę zgłoszenia kwesty drogą elektroniczną albo w formie papierowej.

Ułatwienia dla kandydatów na kierowców

Ustawa z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami dotyczy przede wszystkim zasad przeprowadzania egzaminu państwowego służącego sprawdzeniu kwalifikacji osób ubiegających się o przyznanie uprawnień do kierowania pojazdami.

Ustawa ma na celu uregulowanie szeregu zagadnień związanych z funkcjonowaniem systemu uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami, a przede wszystkim wskazanie ministra właściwego do spraw transportu jako sprawującego merytoryczny nadzór nad jakością pytań egzaminacyjnych używanych podczas części teoretycznej egzaminu państwowego. Reguluje także kwestie dotyczące wymogów stawianych instruktorom i wykładowcom prowadzącym zajęcia teoretyczne podczas szkoleń kandydatów na kierowców.

Do najistotniejszych **zmian** wprowadzonych nowelą należą:

- wprowadzenie obowiązku wyboru jednolitego dla wszystkich podmiotów przeprowadzających egzaminy na prawo jazdy systemu teleinformatycznego;
- ustanowienie **uprawnienia dla osoby posiadającej od co najmniej 3 lat prawo jazdy kategorii B do kierowania motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającym 0,1 kW/kg – bez zdawania egzaminu;**
- **zniesienie obowiązku odbycia przez kandydata na kierowcę części teoretycznej szkolenia**, tj. umożliwienie przystąpienia do egzaminu państwowego bez odbycia części teoretycznej szkolenia;
- doprecyzowanie obecnie obowiązujących przepisów ustawy o kierujących pojazdami w zakresie możliwości przystąpienia do egzaminu państwowego na niższe kategorie prawa jazdy przez osoby, które ukończyły kurs na prawo jazdy wyższej kategorii;
- wprowadzenie udogodnienia dla osób posiadających jednocześnie uprawnienia instruktora i egzaminatora w taki sposób, aby wystarczające do spełnienia obowiązku było ukończenie tylko jednych warsztatów doskonalenia zawodowego

- wprowadzenie przepisów ustanawiających obowiązek przekazania przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego **1,5% opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu na prawo jazdy do budżetu państwa;**
- rozszerzenie zakresu kwalifikacji, jakimi wykazać się musi osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami na egzaminie państwowym, o **umiejętność energooszczędnego poruszania się pojazdem po drodze;**
- **umożliwienie zdawania egzaminu dla kandydatów na kierowców przy wykorzystaniu samochodu, w którym odbywano szkolenie w ośrodku szkolenia kierowców.** ■

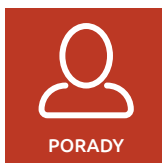
Od lipca tańszy roaming

Od 1 lipca br. w krajach Unii Europejskiej (a także w krajach Europejskiego Obszaru Gospodarczego, czyli w Norwegii, Islandii i Lichtensteinie) nastąpiła kolejna obniżka opłat roamingowych, która oznacza tańsze są połączenia wykonywane i odbierane, a także SMS, MMS i przesył danych.

Maksymalna opłata za każdą minutę połączenia wykonywanego nie może przekroczyć 0,97 zł (z VAT), połączenia odbieranego 0,25 zł, SMS 0,31 zł, a 1 megabajt transmisji danych oraz 1 MMS nie mogą być droższe niż 1,02 zł. W przypadku rozmów jest to obniżka o ponad 1/5, natomiast pułapy cenowe za ściąganie danych spadły o ponad połowę – z 45 do 20 centów za megabajt. Użytkowanie map, oglądanie filmów, sprawdzanie e-maili i korzystanie z portali społecznościowych jest więc jeszcze tańsze w całej UE.

Ponadto od 1 lipca 2014 r. operatorzy komórkowi mogą zaoferować specjalną umowę roamingową przed podróżą oraz – tam, gdzie taka opcja będzie dostępna – wybór lokalnego operatora w kraju, do którego abonent się wybiera. Daje to możliwość porównania ofert roamingowych i skorzystania podczas podróży z najbardziej atrakcyjnych ofert i cen.

To jeszcze nie koniec: UE pracuje nad nowymi przepisami, które całkowicie wyeliminują opłaty roamingowe. Nowe **zapisy** mogą być jeszcze korzystniejsze dla użytkowników telefonów komórkowych dzięki ofercie roam-like-at-home (czyli modelu, w którym połączenia w roamingu są w tej samej cenie co połączenia krajowe). **Rozporządzenie** Komisji w sprawie łączności na całym kontynencie oznaczałoby więc koniec opłat roamingowych, jak również gwarantowany dostęp do otwartego i neutralnego Internetu, a także lepszą ochronę konsumencką dla użytkowników sieci telefonii komórkowej oraz szerokopasmowych sieci Internet. ■

Jeszcze o bezpiecznych wakacjach

Wiele instytucji przygotowało poradniki dla wypoczywających w różnych miejscach.

JAK ZACHOWYWAĆ SIĘ W LESIE?

Spędzasz wakacje lub wolny weekend w pobliżu lasu? Nie wiesz, co zabrać na wycieczkę do lasu, czy wszędzie można rozpalić ognisko lub co zrobić, gdy znajdziesz ranne zwierzę? Oto krótki [poradnik](#), a więcej informacji znajdziesz na stronie www.lasy.gov.pl.

Zaplanuj wycieczkę z głową

Idąc do lasu pamiętaj, że łatwo w nim zabłądzić. Dlatego przed wycieczką koniecznie spójrz na mapę. Zaplanuj trasę wcześniej i oceń realnie swoje możliwości. Zabierz ze sobą urządzenie z GPS lub tradycyjną mapę. Korzystaj ze znakowanych szlaków turystycznych. Pamiętaj o odpowiednim ubiorze, w tym zakrytych, najlepiej wysokich butach.

Czy można rozpalić ognisko w lesie

Pamiętaj, że w lesie i jego pobliżu nie wolno używać ognia. A ognisko wolno palić tylko w miejscach do tego wyznaczonych – po uzgodnieniu z miejscowym leśniczym, który wyda specjalne, czasowe pozwolenie.

Dlaczego to takie ważne? Bo gdy służby leśne obserwują las z wież, mogą wziąć twoje ognisko za pożar i wezwać na miejsce straż pożarną.

Warto też wiedzieć, że informacje o stopniu zagrożenia pożarowego można śledzić na stronie Lasów Państwowych.

Patrz na tablice informacyjne

W lesie znajdziesz specjalne tablice informacyjne, a na nich ostrzeżenia o ewentualnych zagrożeniach lub o objęciu części lasu zakazem wstępu. Nie lekceważ tych informacji.

Uważaj na dzikie zwierzęta

W lesie możesz natrafić na różne gatunki zwierząt i roślin. Zachowaj szczególną ostrożność, jeśli spotkasz dzikie zwierzę. Najlepiej spokojnie oddalić się na bezpieczną odległość, a agresywne zachowanie zwierząt zgłosić leśnikom.

Gdy znajdziesz ranne zwierzę, powiadom o tym urząd gminy lub służby leśne.

W lesie zwróć też uwagę na tzw. tereny zamknięte np. strzelnice oraz poligony i bazy wojskowe. Nie zbliżaj się do terenów oznaczonych jako objęte zakazem wstępu.

Sport w lesie

Las to doskonałe miejsce na wypoczynek i aktywność fizyczną. Sprawdź leśne trasy biegowe, rowerowe i inne szlaki turystyczne na stronie Lasów Państwowych.

O ważnych [zasadach](#) wypoczynku nad wodą przypomina zaś Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe i Fundacja Integracja.

BEZPIECZEŃSTWO NA GÓRSKICH SZLAKACH

Podstawą każdej [górskiej wyprawy](#) jest odpowiednie dobranie długości trasy oraz poziomu jej trudności do posiadanych umiejętności oraz kondycji. Informacje o stopniu trudności tras dostarczą nam mapy i przewodniki. Warto się z nimi dokładnie zapoznać – pomogą podjąć decyzję, w jaki rejon gór się udać i ile czasu zajmie trasa. Dobierzmy czas tak, by zejść z gór przed zmierzchem. Dodatkowo najlepiej założyć dwugodzinny zapas czasowy na nieprzewidziane sytuacje na szlaku.

Podczas planowania wędrowki zwróćmy również uwagę na prognozę pogody. Starajmy się wychodzić w góry możliwie jak najwcześniej. W lecie burze często występują po południu. Do tego czasu zdążymy już wrócić ze szlaku – zminimalizujemy tym samym ryzyko porażenia przez piorun. Będziemy mogli też spokojnie podziwiać widoki, wiedząc, że nie goni nas zbliżający się zmierzch.

Pogoda w górach potrafi jednak często się zmieniać. Wychodząc na szlak w słoneczny poranek, nie wiadomo, czy nie będziemy wracać podczas ulewy lub we mgle. Warto odpowiednio się do tego przygotować. Najważniejsze są buty na sztywniej, odpornej na ślizganie podeszwie, wysoko sznurowane, chroniące kostkę. W plecaku powinna znajdować się kurtka przeciwdeszczowa. Dobrze jest zabrać ze sobą coś jedzenia i do picia, szczególnie latem. Wędrując w słońcu, pocimy się i tracimy duże ilości wody, której

braki należy uzupełniać. By uniknąć udaru słonecznego, nie zapomnijmy o nakryciu głowy. Warto mieć również ze sobą podręczną apteczkę, latarkę i zapalki.

Tuż przed wyjściem zostawiamy w miejscu pobytu wiadomość o trasie wycieczki i przewidywanej godzinie powrotu. Jeśli zmieniamy plany, nie zapomnijmy o tym powiadomić. Weźmy ze sobą telefon komórkowy z naładowaną baterią. W katalogu numerów telefonów koniecznie zapiszmy numery alarmowe: 601 100 300 oraz numer 985. Zgłaszając telefonicznie wypadek, zanim się rozłączymy, poczekajmy na potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia.

Nigdy nie pozostawiamy poszkodowanego bez opieki. Starajmy się do momentu przyjazdu ratowników utrzymywać kontakt z poszkodowanym oraz udzielić mu pierwszej pomocy.

BEZPIECZNIE ZA GRANICĄ

Jeśli spędzasz urlop za granicą, zaplanuj mądrze swój wyjazd. Oto krótki poradnik, a więcej informacji znajdziesz w serwisie www.poradnik.poland.gov.pl Ministerstwa Spraw Zagranicznych (MSZ):

Dowiedz się więcej o miejscu, do którego się wybierasz

Przed wyjazdem zagranicznym zbierz informacje o kraju, do którego się wybierasz, np.:

- o przepisach wjazdowych,
- o przepisach celnych,
- informacje dla kierowców.

Upewnij się także, czy dany kraj nie figuruje w aktualnych [ostrzeżeniach dla podróżujących](#) o niebezpieczeństwach na świecie.

Wszystkie te informacje znajdziesz:

- w poradniku online [Polak za granicą](#),
- w aplikacji mobilnej [iPolak](#).

Oba źródła są na bieżąco aktualizowane przez MSZ.

Pomocne mogą być także [przedstawicielstwa dyplomatyczne](#) w kraju, do którego się udajesz.

Czy potrzebuję paszportu

Na [stronie Ministerstwa Spraw Zagranicznych](#) oraz w aplikacji [iPolak](#) znajdziesz podstawowe zasady wjazdu obywateli polskich do poszczególnych krajów i na wybrane terytoria.

Pamiętaj, że na terenie Unii Europejskiej i strefy Schengen nie potrzebujesz paszportu. Do przekroczenia granicy wystarczy dowód osobisty.

Jeżeli jednak udajesz się do kraju, w którym wymagany jest paszport, przed wyjazdem sprawdź jego ważność i upewnij się, czy nie są potrzebne dodatkowe [dokumenty](#) (np. wiza).

Jeśli paszport nie wystarczy i potrzebna jest np. wiza, skontaktuj się przed wyjazdem z [przedstawicielstwem dyplomatycznym lub urzędem konsularnym kraju](#), do którego się udajesz.

Wyjazd zagraniczny z dziećmi

Dzieci przekraczające granicę obowiązują takie same zasady jak dorośli. [Dokumentami](#) uprawniającymi każdego obywatela RP do przekroczenia granicy państwowej, są – w zależności od kierunku podróży – ważny paszport lub dowód osobisty.

Priorytetowa odprawa osób podróżujących autokarami

Jak co roku, odprawa zorganizowanych grup dzieci i młodzieży podróżujących autokarami objęta jest szczególnym nadzorem ze strony Straży Granicznej, tak aby zapewnić sprawną i [szybką odprawę](#).

Napadnięto mnie lub okradziono

Jeżeli zostałeś [napadnięty](#) lub okradziony, przede wszystkim powiadom o tym lokalną policję. Następnie skontaktuj się z najbliższą [polską placówką dyplomatyczną lub konsularną](#). Konsul może ułatwić Ci kontakt z krewnymi lub znajomymi w Polsce, a także udzielić dalszej pomocy.

Straciłem dokumenty

Jeśli straciłeś paszport lub inne dokumenty podróży, konsul może wydać paszport tymczasowy na powrót do kraju, po uprzednim potwierdzeniu twojej tożsamości.

Straciłem pieniądze

W uzasadnionych przypadkach, jeżeli nie ma innych możliwości przekazania pieniędzy (np. przez rodzinę na konto bankowe), konsul może wypłacić poszkodowanemu określoną kwotę. Przy czym będzie to analogiczna suma do tej, jaką krewni lub znajomi muszą wpłacić wcześniej na konto Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach konsul może również udzielić pomocy finansowej poszkodowanemu, niezbędnej na powrót do Polski, o ile ten zobowiąże się do zwrotu pożyczki po powrocie do kraju.

”

Niezależnie gdzie spędzasz urlop, zaplanuj z głową swój wyjazd, pomyśl, gdzie i po co jedziesz oraz jakie zagrożenia występują w danym miejscu.

Należy pamiętać, że przekazywanie pieniędzy przez polskie ambasady i konsulaty ograniczone jest do wyjątkowych sytuacji. Do większości państw można przestać pieniądze drogą bankową.

Zachorowałem lub miałem wypadek

Przed wyjazdem za granicę zawsze pamiętaj o [wykupieniu ubezpieczenia](#), gdyż opieka konsularna nie obejmuje kosztów pomocy lekarskiej. Jeśli nie masz ubezpieczenia i korzystałeś z pomocy lekarskiej za granicą, koszty leczenia obciążą twoją kieszeń.

Aresztowano mnie

Jeżeli zostałeś zatrzymany, aresztowany lub pozbawiony wolności, masz prawo żądać kontaktu z konsulem, który może:

- powiadomić rodzinę o aresztowaniu,
- uzyskać od miejscowych władz informację o:
 - powodach zatrzymania,
 - przewidywanej sankcji karnej za popełnienie zarzucanego czynu,
 - czasie trwania procedury sądowej,
 - możliwości zwolnienia,
 - dostarczyć listę adwokatów.

Kiedy konsul nie może pomóc

Niestety, nie zawsze konsul będzie mógł udzielić pomocy. Konsul nie może:

- regulować jakichkolwiek zobowiązań finansowych, takich jak długi, grzywny, mandaty, koszty postępowania sądowego itp.,
- świadczyć usług, które wykonują biura turystyczne, banki, firmy ubezpieczeniowe oraz firmy transportowe,
- pośredniczyć w uzyskaniu zgody na zatrudnienie czy uzyskaniu zakwaterowania,
- ingerować w konflikty dotyczące nie wywiązywania się ze zobowiązań jednej ze stron wynikających z zawartych przez nie umów cywilnoprawnych (stosunek pracy, zakup usług turystycznych itp.),
- pełnić funkcji adwokata lub angażować za osobę zainteresowaną pełnomocnika (może natomiast dostarczyć zainteresowanemu listę adwokatów cieszących się zaufaniem urzędu konsularnego). ■

Nowe Prawo o aktach stanu cywilnego?

Elektroniczna rejestracja aktów stanu cywilnego, udostępnianie obywatelom odpisów w dowolnym USC i w postaci elektronicznej, liberalizacja zasad zawierania małżeństw poza urzędem oraz usprawnienie i uproszczenie niektórych procedur – to podstawowe cele regulacji przygotowanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nowa [ustawa](#) ma stanowić podstawę prawną do prowadzenia od 1 stycznia 2015 roku [rejestracji](#) stanu cywilnego w postaci elektronicznej przez wszystkie urzędy stanu cywilnego w Polsce.

Elektroniczna ewidencja to ułatwienie zarówno dla urzędników, jak i obywateli.

Rejestrowane w niej będą akty urodzeń, małżeństw i zgonów. Projektowane [przepisy](#) regulują usprawnienia postępowań związanych z dokonywaniem zmian w aktach stanu cywilnego. Oznacza to m.in., że od tego momentu obywatel będzie mógł złożyć wniosek i otrzymać odpis dokumentu w dowolnym urzędzie stanu cywilnego. Ponadto, jeśli obywatel zgłosi zapotrzebowanie na odpis aktu w postaci elektronicznej, to kierownik USC prześle mu tą drogą potrzebny dokument, bez konieczności wizyty zainteresowanego w urzędzie.

Dzięki „odmieszczeniu” obywatele będą mogli w dowolnym USC złożyć:

- zapewnienie o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa,
- oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosić takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko,
- oświadczenie rozwiedzionego małżonka o powrocie do nazwiska, które nosił przed zawarciem małżeństwa.

W szczególnych przypadkach (związanych z chorobą, niepełnosprawnością lub inną niedającą się pokonać przeszkodą) możliwe będzie dokonanie czynności urzędniczych w miejscu faktycznego pobytu obywatela, bez konieczności wizyty w USC.

Planowana jest także [liberalizacja zasad zawierania małżeństw poza urzędem stanu cywilnego](#). Zainteresowani będą mogli się pobrać poza urzędem, jednak

Projekt przewiduje, że będzie można zawrzeć małżeństwo także poza urzędem stanu cywilnego.

w miejscu gwarantującym zachowanie powagi i doniosłości ceremonii oraz bezpieczeństwa wszystkich uczestników. Za zorganizowanie takiej uroczystości przyszli małżonkowie będą musieli zapłacić. Uiszczą ponadto opłatę skarbową za sporządzenie aktu. Obecnie małżeństwo można zawrzeć w innym miejscu jedynie w szczególnych przypadkach (np. gdy jedno z przyszłych małżonków przebywa w szpitalu lub w zakładzie karnym).

Dostęp kierowników USC do elektronicznej bazy zwolni obywateli z obowiązku przedkładania w urzędach odpisów dokumentów, co z kolei oznacza brak opłat za ich wydawanie.

Niewątpliwie skróceniu ulegnie również czas postępowań w sprawach sprostowania aktu stanu cywilnego w oparciu o inne dokumenty. Postanowienia sądowe zostaną zastąpione postępowaniami przed kierownikiem USC.

W celu dokonania tych **zmian** wdrożony zostanie system teleinformatyczny, w którym będzie prowadzony rejestr aktów stanu cywilnego, umiejscowiony centralnie i zasilany przez kierowników USC. Dokumenty, które do tej pory miały postać papierową, będą przenoszone do systemu stopniowo, np. przy okazji dokonania zmian w akcie lub żądania wydania odpisu. ■

Ułatwienia dla stowarzyszeń?

Prezydencki projekt ustawy ws. stowarzyszeń ma ułatwić im działanie.

Zmniejszenie liczby osób koniecznych do założenia stowarzyszenia z 15 do 9 i ułatwienie procedur ich działania – przewiduje projekt zmian w Prawie o stowarzyszeniach, przygotowywany w KPRP. ■

Niekonstytucyjne kary za usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia

Obowiązkowe nałożenie administracyjnej kary pieniężnej za usunięcie bez wymaganego zezwolenia lub zniszczenie przez posiadacza nieruchomości drzewa lub krzewu w sztywno określonej wysokości, bez względu na okoliczności tego czynu, jest niezgodne z Konstytucją RP.

W wyroku z 1 lipca 2014 r. (sygn. akt SK 6/12) **Trybunał Konstytucyjny orzekł**, że art. 88 ust. 1 pkt 2 i art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody¹ **przez to, że przewidują obowiązek nałożenia przez właściwy organ samorządu terytorialnego administracyjnej kary pieniężnej za usunięcie bez wymaganego zezwolenia lub zniszczenie przez posiadacza nieruchomości drzewa**

bądź krzewu, w sztywno określonej wysokości, bez względu na okoliczności tego czynu, są niezgodne z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Trybunał podkreślił, że ustawodawca nakazuje stosowanie tej kary niejako mechanicznie i w sposób sztywny – bez względu na zróżnicowanie przyczyn i okoliczności usunięcia drzewa (krzewu). Zakwestionowane przepisy nie uwzględniają w szczególności specyfiki sytuacji, w których uszkodzenie drzewa siłami przyrody lub jego chorobą sprawiają, że zagrażają one życiu lub zdrowiu użytkowników nieruchomości, a także innych osób i to jest powodem jego usunięcia. Konstruując elementy kwestionowanej sankcji, ustawodawca naruszył prawo własności, a także przekroczył konstytucyjne granice proporcjonalności regulacji sankcji administracyjnych.

Wymienione przepisy stracą moc obowiązującą z upływem 18 (osiemnastu) miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

¹ Publikacja w Dzienniku Urzędowym UE: Dz.U. C 175 od 10.06.2014 r., str. 16.

Kilka zasad współpracy z doradcą podatkowym

Czy wiesz, że niemal 57% problemów przedsiębiorców z urzędem skarbowym spowodowanych jest brakiem współpracy z doradcą podatkowym? Postępuj według niżej wskazanych zasad, aby Twoja współpraca z biurem podatkowym przebiegała pomyślnie.

- 1. Zakres czynności doradcy podatkowego – im pełniejszy, tym łatwiej doradca może ci pomóc, ponieważ zyskuje pełniejszy obraz Twojej działalności.** W kancelarii podatkowej przedsiębiorcy oraz osoby fizyczne mogą uzyskać porady, opinie i wyjaśnienia z zakresu prawa podatkowego, zlecić reprezentowanie w postępowaniu przed organami podatkowymi we wszystkich instancjach, powierzyć sprawy pracownicze i ZUS, sprawy celne i dewizowe, prowadzenie księgowości. Wiele kancelarii zajmuje się także pozyskiwaniem środków finansowych dla firm oraz doradztwem ekonomicznym i finansowym. W innych sprawach doradca określi, z jakim specjalistą należy skonsultować się w celu uzyskania profesjonalnej porady (np. w przypadku konieczności odzyskiwania należności czy innych spraw cywilnych z radcą prawnym).
- 2. Masz wpływ na zakres usług i treść umowy z biurem podatkowym.** Jeżeli stwierdzisz, że niektóre czynności (np. odbiór dokumentów z twojej firmy, rozliczenia pracownicze itp.) woląbyś prowadzić samodzielnie albo Wasza współpraca wymaga modyfikacji, przekaz swoje sugestie doradcy, który zaproponuje inne rozwiązanie – dogodne zarówno dla Ciebie, jak i kancelarii z punktu widzenia prawno-podatkowego i organizacyjnego.
- 3. Umów się i przygotuj do rozmowy z doradcą.** Zastanów się nad problemem czy sprawą, o której chcesz rozmawiać, zanim udasz się do kancelarii. Zapisz zagadnienia, które chcesz poruszyć podczas spotkania, zanotuj pytania do doradcy podatkowego. Podczas rozmowy telefonicznej zasygnalizuj problem, którego ma dotyczyć porada. Dzięki temu doradca będzie mógł wcześniej

przemyśleć zagadnienie i przygotować się do udzielenia porady. Doradca uprzedzi również, jakie dokumenty powinieneś mieć przy sobie podczas wizyty.

- 4. Negocjuj najdogodniejsze dla Ciebie warunki świadczenia usługi.** Na pewno nie należy się zniechęcać, jeśli propozycja doradcy od razu nie będzie spełniała Twoich oczekiwań. Walcz o swoje, ale wysłuchaj też argumentów Doradcy.
- 5. Nie czekaj na ostatnią chwilę.** Jeżeli pojawia się wątpliwość natury prawno-podatkowej, nie czekaj do końca upływającego terminu, tylko zadziałaj natychmiast; dowiedz się, jakie będą konsekwencje prawno-podatkowe Twoich decyzji. Późniejsze działanie pod presją czasu utrudnia znalezienie najkorzystniejszego rozwiązania. ■

